EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 21.4.2022.
COM(2022) 173 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE VIJEĆU I EUROPSKOM PARLAMENTU

o napretku u provedbi Direktive 2009/71/Euratom o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja, kako je izmijenjena Direktivom 2014/87/Euratom

{SWD(2022) 107 final}

I. UVOD

Direktiva Vijeća 2009/71/Euratom o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja[1] bila je važan korak prema stvaranju pravno obvezujućeg okvira za nuklearnu sigurnost u Europskoj uniji.

Nakon nuklearne nesreće u Fukushimi 2011., *Direktivom Vijeća 2014/87/Euratom o izmjeni Direktive 2009/71/Euratom*[2] (Direktiva iz 2009., kako je izmijenjena 2014., dalje u tekstu „Direktiva") ojačan je pravni okvir EU-a za nuklearnu sigurnost u okviru mandata koji je dodijelilo Europsko vijeće[3]. Njome su objedinjene postojeće odredbe i uvedeni novi zahtjevi usmjereni na **regulatornu neovisnost** i **cilj** visoke razine **nuklearne sigurnosti** u cijelom EU-u kako bi se:

- ojačale **ovlasti i neovisnost nadležnih regulatornih tijela**[4], primjerice odredbama o primjerenim ljudskim i financijskim resursima ili sprečavanjem i rješavanjem sukoba interesa,
- **spriječile nesreće** te, ako do njih ipak dođe, ublažile njihove posljedice i **izbjegla rana i velika radioaktivna ispuštanja**.

Osim toga, izmjene su isto tako uključivale:

- povećanje **transparentnosti** javnim objavljivanjem informacija regulatornih tijela i nositeljâ dozvole[5] o normalnim uvjetima rada, nezgodama i nesrećama te povećanjem suradnje među regulatorima,
- pružanje mogućnosti za **sudjelovanje javnosti** u donošenju odluka u vezi s izdavanjem dozvola nuklearnim postrojenjima,
- ostvarivanje cilja nuklearne sigurnosti s pomoću načela **dubinske obrane** i mjera za promicanje i poboljšanje djelotvorne **kulture nuklearne sigurnosti**,
- provedbu **prve procjene specifične za postrojenje**, dopunjene **periodičnim sigurnosnim pregledima** najmanje svakih deset godina,
- donošenje posebnih zahtjeva koji se odnose na **upravljanje nesrećama** i **pripravnost za izvanredni događaj na lokaciji i odgovor na izvanredni događaj na lokaciji**,
- uspostavu europskog sustava **tematskih stručnih pregleda** koji se provode najmanje svakih šest godina.

Direktivom se od država članica zahtijevalo da do 22. srpnja 2020. Komisiji podnesu nacionalna izvješća iz drugog i završnog kruga izvješćivanja. Sve su države članice ispunile

---

1 SL L 172, 2.7.2009., str. 18.–22. Direktiva o nuklearnoj sigurnosti donesena je na temelju Poglavlja 3. Ugovora o Euroatomu („Zdravlje i sigurnost") radi doprinosa zaštiti zdravlja radnikâ i šire javnosti od opasnosti od ionizirajućih zračenja.

2 Direktiva Vijeća od 8. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2009/71/Euratom o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja, SL L 219, 25.7.2014., str. 42.–52.

3 Zaključci Europskog vijeća (24. i 25. ožujka 2011.), EUCO 10 1/11.

4 U izvješću se navode kao „regulatorna tijela" ili „regulatori".

5 U izvješću se navode kao „nositelji dozvole".

tu obvezu do kraja 2020.[6] Komisija je u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive donijela ovo drugo izvješće Vijeću i Europskom parlamentu o napretku.

U ovom drugom izvješću o napretku[7], sastavljenom više od 10 godina od nuklearne nesreće u Fukushimi, potvrđuje se napredak država članica u provedbi Direktive. Istodobno, u njemu se utvrđuju područja u kojima još nije u potpunosti ostvarena postupna promjena regulatornog okvira i prakse predviđena Direktivom. U tim su područjima poželjna daljnja poboljšanja, a u ovom se izvješću u tom smislu iznose brojna opažanja upućena državama članicama (odjeljak II. o upravljanju nuklearnom sigurnošću i odjeljak III. o sigurnosti nuklearnih postrojenja), koja proizlaze iz dobre prakse i izazova utvrđenih tijekom ocjenjivanja i koja odgovaraju tematskim područjima Direktive[8], uzimajući u obzir nacionalne posebnosti[9]. Uzimajući u obzir ta opažanja, ako postoji prostor za buduće djelovanje na razini EU-a, u izvješću se navode konkretne ključne preporuke (odjeljak IV. o zaključcima i daljnjim koracima) za kontinuirano poboljšavanje nuklearne sigurnosti u EU-u.

Izvješće se prvenstveno oslanja na procjenu nacionalnih izvješća za 2020., koju su provele službe Komisije. Međutim, kako bi se dobila šira slika nuklearne sigurnosti u EU-u, u izvješću se isto tako uzimaju u obzir dodatni izvori, osobito nacionalne mjere koje su države članice poduzele za prenošenje Direktive, rezultati sveobuhvatnih procjena rizika i sigurnosti („ispitivanja otpornosti na razini EU-a”) nuklearnih elektrana u EU-u[10] i prvog tematskog stručnog pregleda[11], nalazi međunarodnih stručnih pregleda, pitanja koja su postavili građani EU-a i druge njegove institucije u obliku pritužbi, predstavki i pitanja te nalazi naručenih studija.

Izvješće je popraćeno i potkrijepljeno radnim dokumentom službi Komisije. U njemu se detaljnije obrazlažu tematske procjene nacionalnih pristupa koje su provedene (i objedinjene u izvješću), a donosi se i pregled vrsta nuklearnih postrojenja, kako su izvijestile države članice.

II. UPRAVLJANJE NUKLEARNOM SIGURNOŠĆU (članci 4., 5., 7. i 8. Direktive)

2.1. ZAKONODAVNI, REGULATORNI I ORGANIZACIJSKI OKVIR (članak 4.)

Sve su države članice uspostavile **nacionalne okvire** za provedbu aktivnosti obuhvaćenih Direktivom, čiji se područje primjene i razina podrobnosti znatno razlikuju ovisno o nacionalnim nuklearnim profilima.

Pregledom **raspodjele odgovornosti** utvrđeno je da, iako je za nuklearnu sigurnost u većini država članica nadležno jedno regulatorno tijelo, temeljne regulatorne nadležnosti (donošenje pravila, izdavanje dozvola, procjena, inspekcijski nadzor i izvršenje) u nekim su državama

---

6 https://energy.ec.europa.eu/topics/nuclear-energy_hr

7 Prvo izvješće Komisije o napretku u provedbi Direktive iz 2009. objavljeno je 2015. (COM(2015) 573 final).

8 U izvješću je korištena numeracija članaka iz pročišćene verzije Direktive o nuklearnoj sigurnosti (Direktiva iz 2009. kako je izmijenjena 2014.).

9 Kad je riječ o državama članicama bez nuklearnih postrojenja, uzimajući u obzir da se na njih ne odnose obveze prenošenja i provedbe članaka 6., 8.a, 8.b, 8.c i 8.d Direktive, informacije o tim člancima, ako su ih te države članice dobrovoljno uključile u svoja izvješća, nisu uključene u sveobuhvatno ocjenjivanje.

10 http://www.ensreg.eu/EU-Stress-Tests

11 https://www.ensreg.eu/eu-topical-peer-reviews

članicama podijeljene na više tijela. Nadalje, regulatori rade u **koordinaciji** s ministarstvima i drugim tijelima te surađuju s regionalnim ili lokalnim vlastima. Međutim, u nekim nacionalnim izvješćima nije u potpunosti vidljiva jasna raspodjela odgovornosti za nuklearnu sigurnost među različitim nacionalnim tijelima.

Nacionalni zahtjevi u pogledu **nuklearne sigurnosti** u državama članicama samostalni su propisi ili su povezani s odredbama o zaštiti od zračenja. U većini slučajeva uključeni su u pravno obvezujuće akte, a dodatne pojedinosti i provedbene smjernice obično se navode u naknadnim dokumentima koji nisu pravno obvezujući (npr. preporuke, smjernice). Ti se zahtjevi općenito odnose na sve faze životnog ciklusa nuklearnih postrojenja, kako je propisano Direktivom.

Sve su države članice uspostavile **sustave za izdavanje dozvola**, a rad nuklearnih postrojenja bez dozvole je zabranjen. Postupci izdavanja dozvola razlikuju se među zemljama, pri čemu se glavne razlike odnose na ulogu regulatornog tijela, vrste dokumenata potrebnih za prijavu te faze životnog ciklusa obuhvaćene dozvolama. Opisani su i postupci za izmjenu i obnavljanje dozvole.

Države članice imaju sustave **regulatornog nadzora**, koji regulatorna tijela provode kontinuirano i uz pomoć postupaka, strategija, planova i odredaba o daljnjem postupanju. To praćenje podupiru mehanizmi **izvršenja** koji se odnose na utvrđene povrede obveza. Osim regulatora mogu se uključiti i druga tijela kaznenog progona. Kad je riječ o sankcijama, većina država članica slijedi stupnjevani pristup, koji obuhvaća sankcije u rasponu od izdavanja upozorenja do privremenog oduzimanja ili poništenja dozvole ili čak novčanih kazni ili kaznenih sankcija, ovisno o težini povrede.

Opažanja

- *Ako je u provedbu i izvršenje zahtjevâ iz Direktive uključeno nekoliko tijela, jasna, pojednostavnjena i dobro dokumentirana raspodjela odgovornosti poboljšala bi razumijevanje podjele zadaća kako bi se izbjegli propusti ili nepotrebno udvostručavanje posla.*
- *Iako nije izričito propisana Direktivom, pojačana suradnja među regulatornim tijelima u pogledu prakse izdavanja dozvola mogla bi svima biti korisna zbog utvrđivanja potencijalnih sličnosti kako bi se promicala dosljednost i najbolja iskorištenost resursâ.*

2.2. NADLEŽNO REGULATORNO TIJELO (članak 5.)

Snažno regulatorno tijelo stvarno neovisno od neprimjerenih utjecaja pri regulatornom odlučivanju temeljni je uvjet za postizanje visoke razine nuklearne sigurnosti. Direktivom se zahtijeva da se regulatorna neovisnost osigura funkcionalnom odvojenošću, nepostojanjem vanjskih uputa, čvrstim i transparentnim odlukama, odgovarajućim financijskim i ljudskim resursima te izbjegavanjem sukoba interesa.

Pravni status i struktura regulatornih tijela razlikuju se među državama članicama, pri čemu su utvrđena tri glavna organizacijska sustava: regulatori kao neovisna tijela s pravnom osobnošću i kanalima izvješćivanja prema vladi/predsjedniku/premijeru; regulatori kao neovisna tijela pod nadzorom ministarstva koje se ne bavi promicanjem ili upotrebom nuklearne energije te regulatori kao sastavni dijelovi ministarstva koje se ne bavi promicanjem ili upotrebom nuklearne energije, koji imaju precizno utvrđene nadležnosti i posebne odgovornosti. Iz navedenog proizlazi da su države članice koje su odabrale prvi

sustav uvidjele prednosti **funkcionalne odvojenosti**, ali i pravne odvojenosti od svih drugih državnih struktura.

Nepostojanje uputa proizlazi ili iz izričitih zabrana u tom smislu ili, prešutno, iz cjelokupne regulatorne arhitekture.

Regulatorne odluke temelje se na odredbama o nuklearnoj sigurnosti koje uključuju međunarodne i europske zahtjeve te pouke stečene na temelju operativnih iskustava. Transparentnost se osigurava širokim spektrom komunikacijskih alata, kao što su internetske stranice, godišnja izvješća o radu, objavljivanja dokumenata povezanih sa sigurnošću, kao što su regulatorne odluke i izvješća o inspekcijskom pregledu, društveni mediji, priopćenja za javnost, sastanci s dionicima, uključujući lokalne vlasti te javna savjetovanja.

Kad je riječ o **financijskim resursima** regulatorâ, utvrđena su dva glavna modela financiranja, od kojih se jedan oslanja na državni proračun, a drugi na kombinaciju proračunskih sredstava i povrata nastalih troškova od subjekata. Regulatori su uglavnom uključeni u fazu planiranja potreba i samostalnog izvršenja dodijeljenih sredstava. Većina država članica oslanja se na opće nacionalne proračunske postupke. Ponekad se navode mogućnosti traženja dodatnih resursa ili klauzule o fleksibilnosti. U nekim slučajevima izvješćivalo se o transparentnosti proračunskih rashoda objavljivanjem godišnjih izvješća ili zaključaka revizije. Međutim, samo je nekoliko država članica utvrdilo posebne odredbe kojima se propisuje da dodijeljeni financijski resursi moraju biti prikladni za ispunjavanje regulatornih obveza. Stoga je potrebno daljnje postupanje u pogledu tog pitanja kako bi se osigurala djelotvorna provedba odredaba Direktive.

Kad je riječ o **ljudskim resursima**, regulatori općenito imaju ključnu ulogu u procjenjivanju vlastitih potreba te, ako je potrebno, traženju dodatnih resursa. Kad je riječ o kvalifikacijama osoblja, moguće je utvrditi nekoliko zajedničkih trendova kao što su uvjeti obrazovanja i stručnosti pri zapošljavanju, početno osposobljavanje za nove zaposlenike i trajno usavršavanje s pomoću kombinacije unutarnjih i vanjskih izvora. Vanjsko stručno znanje obično se koristi kako bi se poduprle regulatorne odluke. Nekoliko država članica ističe poteškoće u privlačenju i zadržavanju dovoljnog broja osoblja i/ili kvalificiranog osoblja. Slično kao u slučaju financijskih resursa, u nekim bi se državama članicama mogli bolje precizirati zahtjevi na temelju kojih bi regulatori trebali imati dovoljno odgovarajuće kvalificiranog i osposobljenog osoblja, stoga njihova provedba zahtijeva daljnje praćenje. Promicanjem veće privlačnosti uvjetâ zapošljavanjâ u regulatornim tijelima mogla bi se poboljšati situacija povezana sa zapošljavanjem i zadržavanjem osoblja odgovarajućih kvalifikacija i stručnosti.

Države članice općenito su uključile pravila o sprečavanju i rješavanju **sukoba interesa** u opće okvirne mjere za sve državne službenike. Iako su mnoge države članice donijele preciznije zahtjeve koji se primjenjuju na regulatorna tijela, pravna snaga i razina podrobnosti tih zahtjeva razlikuju se. Konkretno, situacije u kojima dolazi do rotacije osoblja s izvršnom odgovornošću između nuklearne industrije i regulatorâ te primjena vanjskog stručnog znanja često nisu izričito obuhvaćene posebnim pravilima.

Pravila o širenju **informacija** povezanih s nuklearnom sigurnošću koje regulatorna tijela provode bez odobrenja drugih tijela izričito su navedena u nacionalnom zakonodavstvu ili se o njima može zaključiti iz institucijskog ustroja.

Kad je riječ o glavnim **regulatornim zadaćama**, regulatori su u različitoj mjeri uključeni u oblikovanje nacionalnih zahtjeva nuklearne sigurnosti, ovisno o arhitekturi nacionalnog

pravnog sustava. Na temelju svojih ovlasti za provedbu regulatornih procjena i poduzimanje mjera izvršenja regulatori su odgovorni za nadzor provedbe tih zahtjeva na terenu.

Opažanja

- *Regulatorna tijela kao samostalni pravni subjekti, pravno odvojeni od drugih javnih ili privatnih tijela, ako to još nije slučaj, bila bi daljnji korak u jačanju regulatorne neovisnosti.*
- *Posebnim pravnim odredbama kojima se zahtijeva da su regulatorima raspoloživi primjereni i namjenski financijski i ljudski resursi (za potonje i u smislu brojnosti i u smislu kvalifikacija), koje su poduprte djelotvornim mehanizmima, kriterijima i postupcima, povećali bi se njihovi regulatorni kapaciteti. Takve bi se mjere mogle dodatno ojačati mehanizmima fleksibilnosti kojima bi se regulatorima omogućilo da dobiju dodatne resurse u slučajevima dodatnog radnog opterećenja ili nepredviđenih okolnosti, kao što su reakcije na događaje povezane s nuklearnom sigurnošću ili na izvanredna stanja izvan područja nuklearne sigurnosti.*
- *Jasnim pravnim zahtjevima kojima se utvrđuju uvjeti, postupci i razlozi za imenovanje, suspenziju i razrješenje osoba s izvršnom odgovornošću u okviru regulatora povećale bi se transparentnost i neovisnost regulatornih tijela.*

  Mogla bi se ponovno razmotriti mogućnost da regulatori imenuju osobe s izvršnim odgovornostima kao predstavnike u upravljačkim ili nadzornim subjektima nositeljâ dozvole; ako se primjenjuju takvi pristupi, koristio bi im poseban skup pravila koja se odnose na sukob interesa.
- *Posebna pravila i postupci koji su povezani sa sukobom interesa, a prilagođeni su regulatornim tijelima, kao što je rješavanje pitanja rotacije osoblja s izvršnom odgovornošću između nuklearne industrije i regulatora (u oba smjera) te primjena vanjskog stručnog znanja, pomogli bi povećati samostalnost regulatora i njihovu odgovornost pri donošenju odluka.*

2.3. STRUČNOST I VJEŠTINE U PODRUČJU NUKLEARNE SIGURNOSTI (članak 7.)

Države članice utvrđuju zahtjeve koji se odnose na **obrazovanje i osposobljavanje** uglavnom za regulatorna tijela i nositelje dozvole (uključujući izvoditelje i podizvoditelje) provedbom internih, nacionalnih i međunarodnih programa osposobljavanja. To uključuje pripravnost na izvanredan događaj na lokaciji i odgovora na izvanredan događaj na lokaciji. Nekoliko država članica ističe problem starenja i umirovljenja trenutačne radne snage u nuklearnim postrojenjima i poteškoće pri zapošljavanju novog osoblja. Traže se rješenja za tu situaciju, uključujući javno-privatna partnerstva i uspostavljanje sveučilišnih nastavnih programa.

Opažanje

- *U kontekstu starenja radne snage u području nuklearne energije, dugoročno sustavno planiranje ljudskih resursa potaknuto procjenom sadašnjih i budućih potreba nuklearnog programa i poduprto aktivnostima za zadržavanje i privlačenje novih talenata te partnerstva u području obrazovanja i osposobljavanja pridonijeli bi očuvanju i prenošenju znanja povezanog s nuklearnom sigurnošću.*

2.4. TRANSPARENTNOST (članak 8.)

Većina država članica donijela je posebne zakonske odredbe kojima se regulatornim tijelima i nositeljima dozvole omogućuje širenje **informacija povezanih s nuklearnom sigurnošću** te kojima se dopunjuje opće zakonodavstvo o pravu na slobodan pristup informacijama.

Oba aktera primjenjuju niz različitih metoda širenja informacija i u **normalnim uvjetima rada** i u slučaju **nezgoda ili nesreća**, pri čemu koriste nacionalne aranžmane dopunjene međunarodnim, regionalnim i bilateralnim sporazumima o suradnji.

Neka regulatorna tijela sudjeluju u pojačanoj **regulatornoj suradnji**, kao što su prekogranične vježbe, zajednički inspekcijski nadzor, razmjene osoblja, međusobno sudjelovanje stručnjaka u nacionalnim vježbama planiranja u izvanrednim situacijama te zajedničke aktivnosti osposobljavanja.

Sve države članice s nuklearnim postrojenjima uvele su postupke **javnog savjetovanja tijekom glavnih faza izdavanja dozvola**, osobito za smještaj, izgradnju i stavljanje izvan pogona. Međutim, ta se savjetovanja općenito provode u kontekstu zakonodavstva EU-a u području zaštite okoliša koje se odnosi na procjene utjecaja na okoliš[12] ili međunarodnih ugovora u području zaštite okoliša, kao što su Konvencija iz Espooa[13] i Aarhuška konvencija[14]. Ta situacija može uzrokovati nesigurnost u pogledu obuhvaćanja svih aspekata važnih za sigurnost. Mali broj država članica proveo je posebna javna savjetovanja povezana s nuklearnom sigurnošću, među ostalim o velikim operativnim promjenama ili odlukama o dugoročnom radu.

Države članice razvile su različite načine savjetovanja, primjerice obavijesti u medijima u kojima se poziva na dostavu odgovorâ u jasnim rokovima, netehničke sažetke, javna saslušanja, neovisne stručne skupine, posebne organizacije za pružanje informacija javnosti i izvješća o tome kako su uzete u obzir primjedbe javnosti.

Opažanja

- *Poboljšana suradnja među regulatornim tijelima, osobito susjednih zemalja, među ostalim organiziranjem redovitih zajedničkih vježbi koje obuhvaćaju razmjenu informacija i operativne mehanizme, dodatno bi pridonijela dosljednosti i usklađenosti regulatornih mjera, među ostalim u slučaju nezgoda i nesreća.*
- *Samostalnim postupkom javnog savjetovanja o izdavanju dozvola za nuklearna postrojenja iz perspektive nuklearne sigurnosti povećala bi se djelotvornost javnog sudjelovanja povezanog s pitanjima nuklearne sigurnosti.*

III. SIGURNOST NUKLEARNIH POSTROJENJA (članak 6., članci od 8.a do 8.e Direktive)

3.1. NOSITELJI DOZVOLE (članak 6.)

[12] Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, kako je izmijenjena.

[13] Konvencija o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica.

[14] Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša.

Iako sve države članice s nuklearnim postrojenjima potvrđuju da se unutar njihova nacionalnog okvira **primarna odgovornost za nuklearnu sigurnost** dodjeljuje nositelju dozvole, navode manje pojedinosti u pogledu odgovornosti nositeljâ dozvole za aktivnosti **izvoditelja i podizvoditelja**, koje mogu utjecati na nuklearnu sigurnost nuklearnog postrojenja.

Države članice s nuklearnim postrojenjima imaju različite postupke za nositelje dozvola kojima se **redovito procjenjuje i kontinuirano unapređuje sigurnost**, kao što su sustavna inspekcija i održavanje opreme koja se odnosi na sigurnost, provedba periodičnih sigurnosnih pregleda svakih deset godina, sustavno ocjenjivanje događaja, povratne informacije o operativnom iskustvu, regulatorno preispitivanje i praćenje usklađenosti. Primjena načela dubinske obrane sastavni je dio dokazivanja sigurnosti. U nekim se izvješćima spominju i primjena referentnih razina Udruženja zapadnoeuropskih nuklearnih regulatora (WENRA), rezultati europskih stručnih pregleda (ispitivanja otpornosti na razini EU-a i tematski stručni pregledi), međunarodni stručni pregledi (npr. Svjetsko udruženje nuklearnih operatora (WANO) i Sigurnosni aspekti dugoročnog rada (SALTO)).

Nekoliko država članica izradilo je regulatorne smjernice ili upute za nositelje dozvola kojima se obuhvaćaju teme kao što su provjera uvjetâ elektrane, upravljanje starenjem komponenata, periodični sigurnosni pregledi, probabilističke i determinističke procjene sigurnosti, uvjeti na granici projektne osnove, procjena unutarnjih i vanjskih opasnosti te rizici od oštećenja jezgre i ispuštanja radioaktivnih tvari. Međutim, postoje metodološke razlike.

Kad je riječ o **financijskim i ljudskim resursima** nositeljâ dozvole, mjere koje su donijele države članice raznolike su i uključuju provjere financijske održivosti nositeljâ dozvole prije dodjele dozvole te na redovnoj osnovi, utvrđivanje funkcija koje su ključne za sigurnost te razine potrebnog obrazovanja i osposobljavanja, posebne uvjete za dobivanje dozvole koji se odnose i na ljudske i na financijske resurse, zahtjeve koji se odnose na sustave upravljanja nositeljâ dozvole, pregled izmjena osoblja / organizacijskih izmjena koje mogu utjecati na sigurnost te zahtjeve za izvoditelje. Neke su države članice navele da izdvajaju financijska sredstva za sve faze životnog ciklusa postrojenja.

Opažanja

- *Jasnom definicijom odgovornosti nositeljâ dozvole za aktivnosti povezanih izvoditelja i podizvoditelja pružila bi se jasnoća u pogledu odgovornosti za sigurnost te bi se unaprijedila primjena sigurnosnih zahtjeva na terenu kad postoje povezani izvoditelji.*
- *Bilo bi korisno kad bi regulatorna tijela razmjenjivala iskustva o nacionalnoj praksi provedbe procjena sigurnosti i izrade regulatornih smjernica i uputa na temelju utvrđene dobre prakse.*
- *Razmjenom informacija i iskustava među regulatornim tijelima o njihovim pristupima provjeri prikladnosti financijskih resursa nositeljâ dozvole pridonijelo bi se povećanju njihove sposobnosti za procjenu kad je riječ o toj temi.*

3.2. CILJ NUKLEARNE SIGURNOSTI I NJEGOVA PROVEDBA (članci 8.a i 8.b)

S obzirom na tehnički napredak koji je primjenom odredaba Međunarodne agencije za atomsku energiju (IAEA) i WENRA-e postignut na međunarodnoj razini te s obzirom na iskustvo stečeno nakon nuklearne nesreće u Fukushimi i tijekom ispitivanja otpornosti na razini EU-a u okviru cilja nuklearne sigurnosti zahtijeva se da se nuklearna postrojenja

projektiraju, smještaju, grade, stavljaju u pogon, upotrebljavaju i stavljaju izvan pogona tako da se **spriječe nesreće te, ako do njih dođe, ublaže njihove posljedice i izbjegnu rana i velika radioaktivna ispuštanja**. Pravodobnom provedbom razumno provedivih poboljšanja sigurnosti taj se cilj u potpunosti primjenjuje na sva nova nuklearna postrojenja, a za postojeća treba poslužiti kao referentna točka[15]. Djelotvorna **kultura nuklearne sigurnosti** regulatorâ i nositeljâ dozvole uz primjenu načela dubinske obrane ključna je za provedbu cilja sigurnosti te se njome stoga postiže visoka razina nuklearne sigurnosti i njezino kontinuirano unapređenje.

Općenito, države članice s nuklearnim postrojenjima donijele su zahtjeve koji odgovaraju cilju nuklearne sigurnosti na visokoj razini, u skladu s tekstom Direktive. Međutim, pristupi provedbi razlikuju se među državama članicama, pri čemu se provedba u nekim slučajevima podupire detaljnijim propisima i regulatornim smjernicama kojima se utvrđuje kvantitativno tumačenje uvjeta ili definiraju regulatorni kriteriji za njihovu demonstraciju. Neke zemlje, osobito one koje grade nove nuklearne elektrane, ističu da su u nacionalne propise prenijele sigurnosne ciljeve za nove nuklearne elektrane, koje je uspostavila WENRA i kojima se izričito poziva na „praktično uklanjanje" nesreća koje uključuju topljenje jezgre i koje bi dovele do ranih ili velikih ispuštanja.

Pristupi se razlikuju s obzirom na tumačenje i kvantifikaciju sprečavanja nesreća i izbjegavanja ranih i velikih ispuštanja. Iako neke zemlje stavljaju naglasak na izbjegavanje nizova nesreća koji vode do ranih ili velikih ispuštanja, druge su usredotočene na izbjegavanje posljedičnih radioaktivnih ispuštanja. Neke pak upotrebljavaju znatno starije verzije koncepta praktičnog uklanjanja, koje su se prije svega odnosile na rana velika ispuštanja. Kad je riječ o kvantifikaciji, neke države članice kriterije definiraju u smislu ograničenja radioaktivnog ispuštanja, dok druge zahtijevaju analizu kako bi se pokazalo da su ispunjeni kriteriji rizika i posljedična ograničenja doze zračenja. Iz perspektive pravne metode u nekim su slučajevima relevantne odredbe kojima se prenosi cilj nuklearne sigurnosti uključene u niz različitih instrumenata, što uzrokuje rascjepkanost, a ona utječe na jasnoću i sigurnost u pogledu primjene cilja na nacionalnoj razini.

Prema izvješćima država članica **nova generacija nuklearnih reaktora**, trenutačno u postupku izdavanja građevinske dozvole u EU-u, projektirana je s čvrstim sigurnosnim značajkama kako bi se spriječile teške nesreće i ublažili njihovi učinci te tako izbjegla znatna radioaktivna ispuštanja.

Kad je riječ o više od 100 **postojećih nuklearnih reaktora**, države članice navode da su utvrđena i provedena **razumno provediva poboljšanja sigurnosti**, kako je propisano Direktivom[16]. Primjeri mjera uključuju primjenu sigurnosnih sustava čvrste jezgre, pasivnih rekombinatora vodika, filtrirane ventilacije zaštitne zgrade i postupaka upravljanja nesrećama. Upotreba dodatne fiksne i mobilne opreme te postupovne mjere koje se temelje na rezultatima ispitivanja otpornosti na razini EU-a i na nalazima nedavnih periodičnih sigurnosnih pregleda dodatno su povećali pouzdanost postrojenja.

[15] U Direktivi se razlikuju „nova" postrojenja (kojima je građevinska dozvola prvi put dodijeljena nakon 14. kolovoza 2014.) i „postojeća" postrojenja (kojima je građevinska dozvola dodijeljena prije 14. kolovoza 2014.).

[16] Države članice u nekoliko su slučajeva izvijestile da su primijenile stroži pristup od onoga koji je propisan Direktivom jer su cilj nuklearne sigurnosti u potpunosti primijenile čak i na postojeća postrojenja.

Neke države članice pojašnjavaju da nije moguće oblikovati sveobuhvatne i nedvosmislene kriterije za utvrđivanje razumno provedivih poboljšanja sigurnosti te da takva poboljšanja i njihove rokove treba ocjenjivati za svaki slučaj posebno. Samo nekoliko država članica odlučilo se za korak dalje i osmislilo detaljnije regulatorne zahtjeve ili smjernice, koji često uključuju kvantitativne ciljeve ili kriterije projektiranja. Stoga bi se u daljnjem radu mogli razmotriti razlike u pristupima država članica u provedbi sigurnosnih poboljšanja i razvoj sustavnijih pristupa za procjenu onoga što je razumno provedivo.

Mjere **dubinske obrane** i svođenje učinaka ekstremnih vanjskih prirodnih opasnosti i opasnosti nenamjerno uzrokovanih ljudskim faktorom na najmanju moguću mjeru provode se u skladu sa standardima i smjernicama IAEA-e i WENRA-e, pri čemu se na nacrte novih reaktora primjenjuje napredniji koncept.

Države članice pokazuju predanost razvoju, jačanju i praćenju **kulture sigurnosti**, čime potvrđuju važnost organizacijskih i ljudskih čimbenika u području nuklearne sigurnosti. Relevantni zahtjevi najčešće se detaljno navode u internim postupovnim dokumentima, koji su popraćeni praktičnim alatima. Međutim, kad je riječ o sustavima upravljanja, manje je pojedinosti utvrđeno o regulatornim tijelima jer se u nekim slučajevima pružene informacije odnose isključivo na nositelje dozvola. Za dokumentiranje radnog iskustva važnog za unutarnju i vanjsku sigurnost te izvješćivanje o događajima koji su značajni za sigurnost uspostavljeni su jasni postupci dopunjeni regulatornim nadzorom i odredbama o daljnjem postupanju. Kultura sigurnosti podupire se i aranžmanima u području obrazovanja i osposobljavanja.

Napredak u provedbi ispitivanja otpornosti na razini EU-a nakon nesreće u Fukushimi

Otprilike 11 godina nakon nesreće u Fukushimi nekoliko država članica još nije izvijestilo o dovršetku svojih nacionalnih akcijskih planova nakon te nesreće. Neke nedovršene mjere odnose se na znatna poboljšanja sigurnosti, npr. nadzorni centar za hitne slučajeve, dodatne mjere hlađenja, sprečavanje nastanka predtlaka u zaštitnoj zgradi, opskrba električnom energijom u izvanrednim situacijama, jačanje otpornosti na potrese, postrojenje za skladištenje istrošenog goriva. Predmetne države članice su krajem 2021. izvijestile Skupinu europskih regulatora za nuklearnu sigurnost (ENSREG) o napretku u rješavanju preostalih mjera. ENSREG će u 2022. izdati izvješće o stanju.

Opažanja

- *Povećanjem međusobnog razumijevanja među regulatornim tijelima kad je riječ o metodama za demonstraciju izbjegavanja ranih i velikih ispuštanja, dijeljenjem različitih nacionalnih pristupa, osobito razmjenom informacija o kvantitativnim i kvalitativnim pristupima za demonstraciju izbjegavanja takvih ispuštanja, s naglaskom prije svega na kriterije radiološke prihvatljivosti, pridonijelo bi se dosljednoj provedbi cilja nuklearne sigurnosti.*
- *Razmjenom iskustva među regulatornim tijelima o sličnostima i razlikama analize pojedinačnih slučajeva primjene cilja nuklearne sigurnosti, pri čemu bi naglasak bio na donošenju odluka za utvrđivanje razumno provedivih poboljšanja sigurnosti, ojačala bi se dosljednost i transparentnost regulatornih pristupa. U tim bi se razmjenama mogli uzeti u obzir nacionalni pristupi provedbi poboljšanja sigurnosti kao odgovor na rezultate ispitivanja otpornosti na razini EU-a.*
- *Razvojem i formaliziranjem posebnih sustava upravljanja regulatornih tijela, uz sustave nositeljâ dozvole, pridonijelo bi se poboljšanju kulture sigurnosti regulatora.*

3.3. PRVE PROCJENE I PERIODIČNI SIGURNOSNI PREGLEDI (članak 8.c)

Kad je riječ o **prvoj procjeni**, većina država članica navodi elemente koje treba uključiti u izvješća o analizi sigurnosti povezana sa zahtjevom za izdavanje građevinske dozvole ili dozvole za rad.

Kad je riječ o **periodičnim sigurnosnim pregledima**, sve države članice s nuklearnim postrojenjima izvješćuju da se desetogodišnji pregledi provode sustavno i uzimajući u obzir nove/revidirane standarde te tehnička i znanstvena kretanja. Neke države članice navode primjere mjera poduzetih u nuklearnim elektranama, uključujući jačanje dubinske obrane. Iako se često navode sigurnosni čimbenici utvrđeni standardima IAEA-e i referentne razine WENRA-e, malo se pojedinosti iznosi o metodologiji postupka pregleda, a posebno o tome kako se cilj sigurnosti upotrebljava kao referentna točka za utvrđivanje poboljšanja sigurnosti, među ostalim u kontekstu dugoročnog rada. Malo država članica izvješćuje o mjerama poduzetima u drugim postrojenjima, kao što su istraživački reaktori.

Opažanje

- *Razmjena informacija među regulatornim tijelima o regulatornoj praksi koja se odnosi na područje primjene i metodologije periodičnih sigurnosnih pregleda svakih deset godina te konkretno na to kako se cilj nuklearne sigurnosti sustavno uzima u obzir, pridonijela bi poboljšanju djelotvornosti nacionalnih postupaka i povećala dosljednost među nacionalnim pristupima.*

3.4. PRIPRAVNOST ZA IZVANREDNI DOGAĐAJ NA LOKACIJI I ODGOVOR NA IZVANREDNI DOGAĐAJ NA LOKACIJI (članak 6. točka (e) i članak 8.d)

Države članice istaknule su da su **postupcima za pripravnost za izvanredni događaj na lokaciji i odgovor na izvanredni događaj na lokaciji**[17] obuhvaćeni svi načini rada i nesreće. Nakon nuklearne nesreće u Fukushimi doneseno je nekoliko mjera za izvanredne situacije kao što su dodatni kapaciteti za suočavanje s ekstremnim prirodnim pojavama koje konkretno dovode do raspada elektroenergetskog sustava elektrane i/ili gubitka hlađenja, protokoli za organizaciju uzajamne pomoći među jedinicama na istoj lokaciji ili timovi za hitne intervencije. Međutim, nisu sve države članice izričito izvijestile o tome kako rješavaju situacije koje istodobno utječu na više jedinica, što je bila ključna pouka iz nuklearne nesreće u Fukushimi.

Zemlje isto tako izvješćuju da relevantna tijela redovno ispituju i provjeravaju planove za izvanredne situacije na lokaciji te njihovu **koordinaciju i usklađenost s nacionalnim mehanizmima za pripravnost za izvanredni događaj izvan lokacije i odgovor na izvanredni događaj izvan lokacije** kako bi se osigurala odgovarajuća sučelja, prikladnost i zalihost opreme za slučajeve opasnosti, kompetentnost osoblja i djelotvornost odgovora.

Opažanje

- *Daljnji razvoj postupaka i mehanizama za pripravnost za izvanredni događaj na lokaciji i odgovor na izvanredni događaj na lokaciji, uzimajući u obzir lokacije s*

[17] Direktivom o nuklearnoj sigurnosti obuhvaćaju se isključivo mehanizmi na lokaciji, dok se Direktiva o osnovnim sigurnosnim standardima (Direktiva 2013/59/Euratom) odnosi na mehanizme na lokaciji i na mehanizme izvan lokacije. Ovim su izvješćem u tom pogledu obuhvaćeni samo aspekti na lokaciji te njihova dosljednost i kontinuitet s aspektima koji se odnose na područje izvan lokacije na nacionalnoj razini.

višestrukim jedinicama, bio bi prikladan odgovor na jednu od pouka iz nuklearne nesreće u Fukushimi.

3.5. STRUČNI PREGLEDI (članak 8.e)

Zahtjev da se svakih deset godina provede **međunarodni stručni pregled nacionalnog okvira i regulatornog tijela** počeo se primjenjivati od roka za prenošenje Direktive iz 2009., tj. 22. srpnja 2011., a njegova je provedba dogovorena preko Integrirane službe IAEA-e za pregled regulative (IRRS), za koju Komisija pruža financijsku potporu. U desetogodišnjem razdoblju do 22. srpnja 2021. sve su države članice trebale provesti barem pregled u okviru prve misije IRRS-a. Do ožujka 2022. sve su države članice provele pregled u okviru prve misije IRRS-a, iako su dvije države članice zbog pandemije bolesti COVID-19 svoju prvu misiju IRRS-a iz 2020. odgodile za 2021., odnosno za 2022. Nadalje, gotovo sve države članice, osim tri, organizirale su naknadne misije IRRS-a, za koje je preporučeno da se održe najkasnije četiri godine nakon prve misije. Iako se izvješća o stručnom pregledu sustavno objavljuju na internetskoj stranici IAEA-e, Komisija nije dosljedno obaviještena o njima. Dvadeset osam misija IRRS-a koje su provedene u državama članicama EU-a u razdoblju 2015.–2019. rezultiralo je preporukama, prijedlozima i primjerima dobre prakse o temama kao što su koordinacija i suradnja među tijelima, zapošljavanje u regulatornim tijelima i stručnost njihova osoblja te uspostava sustava upravljanja u okviru regulatornog tijela. Naknadne misije pokazale su dobar napredak u provedbi preporuka i prijedloga, što je dokaz vrijednosti pristupa stručnog pregleda u povećanju ukupne razine nuklearne sigurnosti.

Kad je riječ o **tematskim stručnim pregledima**, ENSREG je kao temu prvog tematskog stručnog pregleda održanog 2017.–2018. odredio upravljanje starenjem nuklearnih elektrana i velikih istraživačkih reaktora. U provedbi je sudjelovalo 16 država članica EU-a te Norveška, Švicarska i Ukrajina, a sudjelovati je mogla i javnost. ENSREG je izradio akcijski plan[18] u kojem je utvrđeno daljnje postupanje koje se zahtijeva na razini EU-a i na razini pojedinačnih država članica. U skladu s tim države članice su do rujna 2019. objavile svoje nacionalne akcijske planove na temelju tematskog stručnog pregleda te ih ažurirale u 2021., čiji je napredak opisan u ENSREG-ovom sažetom izvješću o napretku iz studenoga 2021. Sljedeće ažuriranje nacionalnih akcijskih planova predviđeno je krajem 2023., nakon čega će ENSREG u svibnju 2024. izdati sažeto izvješće o napretku. Nalazi i preporuke tematskog stručnog pregleda odnosili su se na programe upravljanja starenjem koje provode nositelji dozvole i, konkretnije, na učinke starenja na reaktorske tlačne posude, električne kabele, skrivene cjevovode i betonske zaštitne konstrukcije.

ENSREG je odabrao zaštitu od požara u nuklearnim postrojenjima kao temu drugog tematskog stručnog pregleda, koji se treba provesti 2023.–2024. Opće uvjete i tehničke specifikacije trebalo bi donijeti u prvoj polovini 2022.

Opažanja

- *Na temelju stečenih iskustava proces stručnog pregleda postao bi djelotvorniji ako se metodologija za provedbu tematskog stručnog pregleda poboljša u smislu veće dosljednosti pri utvrđivanju tehničkih nalaza te ako se kao odgovor na opažanja iz stručnog pregleda osmisle zahtjevnije preporuke.*

[18] HLG_p(2019-39)_163, 1. akcijski plan ENSREG-a na temelju tematskog stručnog pregleda.

- *Budući da je nuklearna sigurnost pitanje koje se odnosi na cijeli EU, a njezini učinci ne zaustavljaju se na nacionalnim granicama, ključno je da u procesu tematskog stručnog pregleda sudjeluju države članice koje nemaju relevantna postrojenja.*

IV. ZAKLJUČCI I DALJNJI KORACI

Komisija zaključuje da je razina provedbe obveza iz Direktive općenito dobra, ali postoji prostor za poboljšanje, kako je opisano u prethodnim odjeljcima ovog izvješća te kako je sažeto u nastavku.

Vidljiv napredak

Jačanjem upravljanja nuklearnom sigurnošću i provedbom mjera za sprečavanje i ublažavanje nesreća u svojim nuklearnim postrojenjima države članice poboljšale su svoje zakonodavne, organizacijske i regulatorne mehanizme povezane s nuklearnom sigurnošću. Povećane su neovisnost i ovlasti regulatornih tijela. Poboljšana je transparentnost u pitanjima nuklearne sigurnosti, što se odražava u sporazumima država članica o informiranju i suradnji.

Novi reaktori u EU-u grade se s čvršćim konstrukcijskim obilježjima kako bi se spriječile teške nesreće i ublažili njihovi učinci, dok se postojeće nuklearne elektrane, koje čine većinu aktivnih nuklearnih postrojenja u EU-u, podvrgavaju kontinuiranim poboljšanjima sigurnosti, kako je predviđeno Direktivom. Na nacionalnoj razini nuklearna postrojenja podliježu periodičnim sigurnosnim pregledima, koji za cilj imaju procijeniti, provjeriti i poboljšati nuklearnu sigurnost tijekom njihova životnog ciklusa.

Prvi tematski stručni pregled usmjeren na upravljanje starenjem reaktora pokazao je prednosti suradnje u smislu razmjene znanja i primjera dobre prakse. Države članice pokazale su i spremnost za međunarodni stručni pregled svojih nacionalnih okvira.

Kako bi odgovorile na pouke iz nuklearne nesreće u Fukushimi te na rezultate ispitivanja otpornosti na razini EU-a, države članice općenito su provele znatna poboljšanja sigurnosti. Međutim, otprilike 10 godina nakon nesreće u Fukushimi provedba poboljšanja sigurnosti u nekim državama članicama još nije dovršena, stoga bi ta preostala poboljšanja trebalo što prije provesti.

Predstojeći izazovi

Iako je Direktiva dovela do unapređenja nuklearne sigurnosti u državama članicama, i dalje ima prostora za poboljšanje njezine provedbe u brojnim ključnim područjima, u skladu sa zapažanjima iz odjeljaka II. i III. ovog izvješća.

Konkretno, visoka razina odredaba Direktive ostavlja prostor za tumačenja, što dovodi do različitih regulatornih pristupa utvrđivanju potrebnih poboljšanja sigurnosti. Dosljednija primjena cilja nuklearne sigurnosti na temelju sustavnijeg pristupa procjenjivanju onoga što je razumno provedivo bila bi korisna za nuklearnu sigurnost u EU-u. Usklađenost među nacionalnim pristupima i djelotvornost nacionalnih postupaka mogli bi se poboljšati dosljednijom provedbom sigurnosnih procjena, osobito periodičnih sigurnosnih pregleda, među ostalim u kontekstu dugoročnog rada.

Moguće je i daljnje poboljšanje stvarne neovisnosti nadležnog regulatornog tijela od neprimjerenog utjecaja pri regulatornom odlučivanju, povećanjem djelotvornosti važećih nacionalnih aranžmana u brojnim područjima, kao što su funkcionalna odvojenost, financijski i ljudski resursi te sukobi interesa. Moglo bi se intenzivirati sudjelovanje javnosti u postupku

donošenja odluka povezanih s relevantnim fazama životnog ciklusa nuklearnih postrojenja te formalno uvođenje odredaba kulture sigurnosti u dokumentaciju sustava upravljanja u nekim regulatornim tijelima. Potrebno je daljnje zalaganje kako bi se osigurali održivost i razvoj stručnosti i vještina u području nuklearne sigurnosti.

Preporuke za buduće djelovanje na razini EU-a

Kako bi se povećala djelotvornost i dosljednost nacionalnih pristupa, neka opažanja iznesena u odjeljcima II. i III. ovog izvješća mogu se poduprijeti koordiniranijim i zajedničkim djelovanjem na razini EU-a na temelju strukturirane razmjene mišljenja i iskustava.

Stoga se državama članicama daju sljedeće preporuke za suradnju u razvoju zajedničkih pristupa na razini EU-a:

- **povećati neovisnost regulatornih tijela od neprimjerenog utjecaja pri regulatornom odlučivanju razradom skupa zajedničkih načela na kojima se temelje ključne značajke, kao što su:**
  - **stvarno odvajanje od bilo kojeg drugog tijela ili organizacije koji se bave promicanjem ili upotrebom nuklearne energije,**
  - **namjenska i odgovarajuća proračunska sredstva,**
  - **odgovarajući broj kvalificiranog, iskusnog i stručnog osoblja te očuvanje znanja,**
  - **sprečavanje i rješavanje sukobâ interesa,**
- **ojačati kapacitete nositeljâ dozvole da izvršavaju svoju primarnu odgovornost za nuklearnu sigurnost razradom skupa zajedničkih načela na kojima se temelje ključne značajke, kao što su:**
  - **očuvanje znanja i privlačenje kvalificiranog osoblja,**
  - **prikladnost financijskih resursa,**
  - **upravljanje aktivnostima izvoditelja i podizvoditelja,**
- **promicati i jačati djelotvornu kulturu nuklearne sigurnosti razmjenom informacija o nacionalnim politikama i aranžmanima te razvojem najbolje prakse, osobito kad je riječ o vlastitoj kulturi sigurnosti i sustavima upravljanja regulatorâ,**
- **jačati transparentnost izradom smjernica o djelotvornom sudjelovanju javnosti u postupku donošenja odluka povezanih s relevantnim fazama životnog ciklusa nuklearnih postrojenja, sa stajališta nuklearne sigurnosti,**
- **podupirati provedbu cilja nuklearne sigurnosti:**
  - **razvojem zajedničkog poimanja temeljne tehničke osnove i njezine praktične primjene, uključujući, konkretno, provedbene pristupe za izbjegavanje „ranih" ili „velikih" radioaktivnih ispuštanja te utvrđivanje razumno provedivih poboljšanja sigurnosti za postojeća postrojenja koja se sve češće utvrđuju u kontekstu dugoročnog rada,**
  - **poboljšanjem usklađenosti pri provedbi procjena sigurnosti, osobito periodičnih sigurnosnih pregleda, izradom smjernica o području primjene i metodologijama postupka; time bi trebalo obuhvatiti i sustavnu upotrebu cilja nuklearne sigurnosti kao referentne točke,**

- **poboljšati djelotvornost provedbe tematskih stručnih pregleda povećanjem dosljednosti pri utvrđivanju tehničkih nalaza te osmišljavanjem izazovnijih preporuka kao odgovora na opažanja iz stručnog pregleda.**

Komisija će zatražiti mišljenja država članica i njihovih regulatornih tijela, u okviru ENSREG-a, nositeljâ dozvole te drugih dionika, uključujući civilno društvo, kako bi utvrdila konkretne postupke i rokove za poduzimanje navedenih mjera na razini EU-a. Kao rezultat tog početnog postupka savjetovanja Komisija će olakšati provedbu tih preporuka, među ostalim organiziranjem radionica, konferencija, sastanaka i studija. Komisija će u tom procesu uzeti u obzir stajališta Europskog parlamenta i Vijeća.

S obzirom na područja u kojima su utvrđeni daljnji koraci na nacionalnoj razini i na razini EU-a, države članice potiče se da nastave izvješćivati o napretku u provedbi Direktive. Time bi se dodatno poboljšalo razumijevanje građana o aktualnim pitanjima nuklearne sigurnosti, poduprlo sudjelovanje javnosti te povećalo povjerenje javnosti u odgovornosti i aktivnosti nositeljâ dozvole i nacionalnih tijela u području sigurnosti.

U skladu s načelima iz smjernica EU-a za bolju regulativu[19] Komisija namjerava pravodobno provesti standardnu evaluaciju Direktive kako bi procijenila u kojoj je mjeri uspješna u ostvarivanju ciljeva ili postoji li prostor za buduću reformu zakonodavnog okvira radi poboljšanja njegove djelotvornosti, relevantnosti ili dosljedne primjene, uzimajući u obzir i napredak u odnosu na mjere predložene u ovom izvješću.

[19] Vidjeti pojedinosti u Komisijinim „Smjernicama za bolju regulativu”: https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how/better-regulation-guidelines-and-toolbox_hr